

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/85/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514010141
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2514010141.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Vladimíra Tencera v trestnej veci obžalovaného I. H., pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 15.06.2015 sp. zn. 2T/48/2014 na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26.01.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec sa vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd I. stupňa podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku oslobodil obžalovaného I. H. z prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, (správne malo byť spod obžaloby Okresnej prokuratúry Piešťany zo dňa 22. 2. 2014, sp. zn. Pv 43/14/2204-21 pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona), ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase dňa 31.03.2008 v Moravanoch nad Váhom, Pálenická 614/16, na základe kúpno-predajnej zmluvy zo dňa 26.03.2008, predal U. R. ojazdené motorové vozidlo zn. Škoda Octavia Combi, VIN: TMBGS61Z172028459 za sumu 550.000,-Sk, (18.256,65 Eur), pričom pred predajom mu vedome nepravdivo deklaroval, že toto motorové vozidlo predáva ako vozidlo v dvojročnej záručnej dobe, so stavom tachometra 12.000 km, rok výroby 2007, ktoré malo byť predané v autorizovanej predajni vozidiel Škoda u spol. Auto Star, s. r. o. Horelica 116, Čadca, nemalo byť havarované a malo byť bez väčších technických závad, avšak po prevzatí vozidla bolo preukázané, že vozidlo bolo vyrobené v roku 2006 a bolo predané ako nové v Rakúsku, odkiaľ bolo značne havarované odpredané na Slovensko so stavom tachometra 44.950 km, na vozidle boli vykonané opravy u neautorizovaného opravcu, čo malo za následok zánik záruky, pri predaji vozidla ďalej zamlčal aj ďalšie skryté závady a to zamenenú radiacu jednotku z iného vozidla, poruchu lambda sondy, vadu riadiacej jednotky žhavenia a vadu filtra pevných častíc, v dôsledku ktorých uvedené vozidlo zostalo nepredajné, na odstúpenie od kúpno-predajnej zmluvy so žiadosťou o vrátenie plnej kúpnej ceny, ktoré mu U. R. zaslal 21.04.2008 nereagoval, peniaze mu nevrátil, čím ho uviedol do omylu v otázke pravosti údajov o predmete kúpno-predajnej zmluvy a spôsobil tak U. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, Q. Y. škodu vo výške 18.256,65 Eur, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia je zrejмый rozsah vykonaného dokazovania ako aj obsah jednotlivých dôkazov. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že skutok sa stal, má všetky znaky prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, avšak nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že tento skutok spáchal práve obžalovaný. V tejto súvislosti poukázal na to, že kúpno-predajnú zmluvu podpísal poškodený U. R. so spoločnosťou Bermartgroup s.r.o. dňa 26.03.2008. Konateľom tejto spoločnosti bol obžalovaný len do 13.12.2007. Obžalovaný nebol predávajúcim vozidla, poškodený vinou zníženej opatrnosti nepreveroal

predávajúceho ktorým bola spoločnosť Bermartgroup s.r.o. a nepreveroval ani to, kto je jej skutočným konateľom, prípadne osobou oprávnenou jednať za spoločnosť, s ktorou podpisuje kúpnopredajnú zmluvu. Takýto postoj poškodeného nemožno pripísať na stranu obžalovaného, ktorý poškodenému len na žiadosť Q. G. vozidlo odovzdal. Zistený skutkový stav vyhodnotil v zmysle zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného a poukázal aj na skutočnosť, že poškodený U. R. sa svojich práv domáhal v občiansko-súdnom konaní, keď o jeho návrhu Okresný súd Piešťany rozhodol rozsudkom sp. zn. 4T/554/2008 zo dňa 27.09.2011 tak, že zaviazal odporu - spoločnosť IMC Group s.r.o. zaplatiť poškodenému sumu 18.256,66 Eur a 77.622,50 Kč s príslušenstvom a takto uznal jeho nárok v celom uplatnenom rozsahu. Z uvedeného dôvodu súd I. stupňa nerozhodol ani o nároku poškodeného na náhradu škody.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Piešťany a domáhal sa jeho zrušenia v zmysle § 321 odsek 1 písm. b/ Trestného zákona a vrátenia veci súdu I. stupňa na nové rozhodnutie. Rozsudok súdu I. stupňa považuje za nesprávny a nezákonný. Spáchanie skutku práve obžalovaným preukazuje nielen výpoveď poškodeného U. R. ale aj ďalších svedkov Y. W., I. I. ako aj znalecký posudok Ing. Miloša Kosíka. Poukázal na to, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že k pozmeneniu dokladov z okresného úradu - odboru cestnej dopravy došlo až po ich prevzatí I. H. resp. jeho matkou. Podrobne sa zaoberal predovšetkým výpoveďami obžalovaného I. H. a jeho matky - svedkyne D. H.. Má za to, že výpoveď svedkyne H. je účelová a tendenčná, túto prispôsobuje vykonanému dokazovaniu prípadne výpoveďami iných osôb. V tejto súvislosti poukázal na to, že na jednej strane uvádzala, že vozidlo zakúpila od neznámeho pána pri Topoľčanoch, avšak vo vyšetrovacom spise je zmluva medzi ňou a rakúskou spoločnosťou Vinium Ferum. Svedkyňa nevysvetlila, ako je možné, že doklady od vozidla, ktoré podľa jej slov nikomu nedávala, boli predložené polícii sfaľšované, bol na nich pozmenený rok výroby vozidla ako aj dátum jeho prvej evidencie. Rovnako nevysvetlila, ako je možné, že počas doby ako vozidlo používala, bola do neho namontovaná riadiaca jednotka z vozidla odcudzeného dňa 10.02.2008 v Brne, hoci uvádzala, že toto vozidlo nebolo v servise a používala ho iba ona a jej dcéra. Na rozdiel od prípravného konania kde vypovedala, že kúpnopredajnú zmluvu uzatvárala s poškodeným R., v priebehu hlavného pojednávania uviedla, že vozidlo bolo pred predajom R. predané ešte G.. Kúpnu zmluvu so G. nemá, nepamätá si ani platobné podmienky. Svedkyňa uvádzala, že peniaze na predaj vozidla dostala od G., neskôr uvádzala, že ich dostala od R.. Pokiaľ manžel svedkyne uvádzal, že takéto vozidlo nikdy nevlastnila, považovala to z jeho strany za účelové, nakoľko s ním nežije. Odvolateľ tiež poukázal na rozporné výpovede svedka Q. G., ktorý raz uvádzal, že kupoval s obžalovaným vozidlá v zahraničí, potom to popieral. Tento svedok nevysvetlil ako je možné, že vozidlo, ktorého bol vlastníkom, predával obžalovaný. Na hlavnom pojednávaní sa nevedel vyjadriť, či mal poverenie obžalovaného na predaj vozidla poškodenému, nevedel kto vypracoval kúpnu zmluvu, ani s kým túto kúpnu zmluvu podpisoval. Nevedel, kedy nadobudol vozidlo účtovne, ani či bol na dopravnom inšpektoráte toto vozidlo prepisovať.

Obžalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora, navrhol toto odvolanie ako nedôvodné zamietnuť. Poukázal na to, že v trestnom konaní nebol zabezpečený a vykonaný dôkaz ohľadom predmetného motorového vozidla i keď sa tohto dôkazu v rámci obhajoby dožadovali. V konaní neboli obžalovanému preukázané v obžalobe tvrdené vady vozidla, tieto neboli doložené, nebol preukázaný ani stav vozidla pri predaji a prevzatí. Ako vec, ktorá mala byť predmetom predaja, sa vozidlo malo stať najzákladnejším dôkazom v konaní. V konaní nebolo jednoznačne preukázané akú výšku kúpnej ceny a komu zaplatil poškodený za predmetné motorové vozidlo, ani to, kto túto kúpnu cenu prebral a napokon ani výška odovzdanej sumy. V tejto súvislosti poukázal na rozpory vo výpoveďach poškodeného, ktorý na hlavnom pojednávaní dňa 13.08.2014 uvádzal sumu 250.000,- Sk, teda inú ako v prípravnom konaní. Prečítaním svedeckých výpovedí svedkov vypočutých cestou právnej pomoci v Rakúsku bolo preukázané, že obžalovaný ani jeho matka havarovaný automobil v Rakúsku nezakúpili a nedoviezli do Slovenskej republiky. Nie je tak preukázaná obžalobou tvrdená údajná kúpa havarovaného vozidla v Rakúsku a ani jeho dovozu do Slovenskej republiky. Konaním nebol ustálený ani rok výroby alebo počet najazdených kilometrov, pretože v Rakúsku vypočutý svedok uvádzal iný údaj, ako je uvedený v obžalobe. Obžaloba sa snažila tvrdiť, že na vozidle bola namontovaná riadiaca jednotka vozidla odcudzeného údajne dňa 10.02.2008 v Brne, k tomu však nebol v konaní vykonaný ani zabezpečený žiadny dôkaz. V konaní bolo preukázané, že vozidlo nepredával obžalovaný, pretože mu nikdy nepatrilo. Rozporné sú aj výpovede poškodeného, ktorý na jednej strane vypovedal, že na automobile videl poškodenia, avšak v písomne uzatvorenej zmluve si nič nevymienil.

Krajský súd, na základe riadne a včas podaného odvolania okresným prokurátorom podľa § 317 odsek I Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie je dôvodné.

Skutkové zistenia súdu I. stupňa sú nejasné a neúplné, odôvodnenie rozsudku nemá náležitosti v zmysle § 168 odsek 1 Trestného poriadku, je založené neprípustne aj na dôkazoch, o vykonaní ktorých, resp. spôsobe ich vykonania má odvolací súd pochybnosti.

Jednou zo základných zásad trestného konania je zásada bezprostrednosti zakotvená v ustanovení § 2 odsek 19 Trestného poriadku. Táto zásada sa premietla aj do ustanovenia § 278 odsek 2 Trestného poriadku, v zmysle ktorého súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadnuť len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 13. 8. 2014 na č. I. 605 až 621 krajský súd zistil, že podľa § 269 Trestného poriadku malo byť vykonané dokazovanie prečítaním konkrétnych listinných dôkazov ako aj oboznámením sa s podstatným obsahom spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 4C/554/2008. V odôvodnení napadnutého rozsudku sa však súd zaoberal len kúpnopredajnou zmluvou a výpisom z obchodného registra spoločnosti Bermartgroup s.r.o. a poukázal na výsledok konania vo veci 4C/554/2008, hoci tento spis nie je pripojený k spisovému materiálu, ktorý bol predložený odvolaciemu súdu, preto je v tomto smere rozsudok nepreskúmateľný. Pochybnosti o tom či, a aké listiny boli prečítané resp. oboznámené na hlavnom pojednávaní založil krajský súd aj na tom, že spis je neprehľadne žurnalizovaný.

Podľa § 168 odsek 1 Trestného poriadku, ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa správal, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Z požiadavky, aby súd uviedol, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera, vyplýva, že nestačí iba na začiatku odôvodnenia rozsudku uviesť všetky dôkazy, ktoré boli vykonané ich mechanickým vymenovaním, ale jeho odôvodnenie musí byť presvedčivé a preskúmateľné. Musí vychádzať z hodnotenia dôkazov v intenciách § 2 odsek 12 Trestného poriadku. Rovnaký postup sa vyžaduje aj pri odôvodnení oslobodzujúceho rozsudku.

Súd I. stupňa pri svojom rozhodovaní (tak ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku) vychádzal z výpovede svedkyne D. H. na hlavnom pojednávaní, pričom sa vôbec nezaoberal jej predchádzajúcimi výpoveďami v prípravnom konaní, neodstraňoval rozpory v jej výpovediach. Vzhľadom k tomu, že výpovede tejto svedkyne sú rozporné, bolo potrebné vykonať ďalšie dôkazy na vyhodnotenie hodnovernosti svedkyne. V tejto súvislosti bolo potrebné vypočuť jej manžela, ktorý vypovedal v prípravnom konaní odlišne, a ktorého výpoveď svedkyňa spochybnila z dôvodu, že sa jedná o pomstu, lebo spolu nežijú. Na otázky spolužitia svedkyne s manželom bolo potrebné vykonať dokazovanie aj štetrením za súčinnosti polície, prípadne dotazom na príslušný obecny úrad.

Ohľadom svedkyne H. bude taktiež potrebné zisťovať, či táto má vodičské oprávnenie a od kedy a taktiež zistiť, aké vozidlá boli na túto svedkyňu prihlásené na príslušnom dopravnom inšpektoráte v období, keď sa obžalovaný zaoberal podnikateľskou činnosťou zameranou na nákup a predaj úžitkových a nákladných vozidiel. V tejto súvislosti bude potrebné vyhľadať v obchodnom registri a to nielen v aktuálnych ale vo všetkých záznamoch, podľa mena obžalovaného, všetky firmy, v ktorých figuroval či už ako spoločník alebo konateľ. Tieto listiny založiť do spisu a vykonať nimi dôkaz.

Súd I. stupňa pochybil, pokiaľ nestotožnil a nevypočul ako svedka aj N. D., od ktorého mala svedkyňa H. predmetné motorové vozidlo zakúpiť. Tento svedok nebol vypočutý ani v prípravnom konaní, doposiaľ sa nezisťovalo, aké vozidlo predal svedkyňa H., za akú cenu, v akom stave, kto im sprostredkoval predaj tohto vozidla, či osobne jednal so svedkyňou alebo s obžalovaným, koľkokrát sa stretli, kde prebehli rozhovory a dohody, kde došlo k spísaniu zmluvy, odovzdaniu dokladov a odovzdaniu vozidla...

Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd I. stupňa rozhodol predčasne, nevykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie. Navyiac vykonané dôkazy vyhodnotil jednostranne v prospech obžalovaného. Krajský súd sa stotožňuje s názorom súdu I. stupňa len v tom, že výsledky doteraz vykonaného dokazovania nasvedčujú na to, že skutok sa stal. Nepovažuje však za správne a zákonné úvahy súdu I. stupňa, ktorý oslobodil obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku len z dôvodu, že mal za preukázané, že poškodený podpísal kúpnopredajnú zmluvu so spoločnosťou Bermartgroup s.r.o., v ktorej už v čase podpisu zmluvy nebol obžalovaný konateľom.

Naopak, skutočnosť, že vozidlo bolo evidované na matku obžalovaného a obžalovaný, ako bývalý konateľ firmy Bermartgroup s.r.o., aktívne vystupoval pri realizácii predaja tohto vozidla, hoci už konateľom tejto spoločnosti nebol, zabezpečoval registráciu vozidla a poškodenému R. predložil pozmenené doklady o vozidle nasvedčuje nielen na osobnú zainteresovanosť pri realizácii predaja predmetného vozidla, ale nevylučuje úvahy o tom, že obžalovaný takýmto spôsobom zastieral svoju

činnosť. Bez povšimnutia nemožno obísť skutočnosť, že podľa výsledkov doposiaľ vykonaného dokazovania mala svedkyňa H. odpredať predmetné vozidlo spoločnosti Bermatgroup dňa 22. 3. 2008, t. j. len 4 dni pred uzavretím kúpnopredajnej zmluvy, na základe ktorej poškodený toto vozidlo nadobudol. V tejto súvislosti je potrebné zisťovať, koľko dní pred podpisom kúpnopredajnej zmluvy začal poškodený jednáť o predaji vozidla, koho a ako kontaktoval. Len na základe takto doplneného dokazovania bude možné ustáliť, či k prevodu vozidla na spoločnosť Bermatgroup nedošlo už v čase, keď poškodený prejavil záujem o jeho kúpu.

Tiež je potrebné poukázať aj na to, že zo svedeckej výpovede Ing. Murča-konateľa spoločnosti Auto STAR s.r.o. Čadca, už v prípravnom konaní vyplynulo, že v minulosti bol konateľom tejto spoločnosti aj obžalovaný, ktorý, ako konateľ, mal prístup k pečiatkam spoločnosti. Uvedená spoločnosť sa podľa predmetu podnikania zaoberala aj predajom a servisom motorových vozidiel, a asi od roku 2006 bola autorizovaným zástupcom značky Škoda na Slovensku. Po nahliadnutí do fotokópie servisnej knižky svedok vylúčil, že by túto servisnú knižku podpisoval.

Iba po zadovážení všetkých dostupných dôkazov a po ich vyhodnotení bude možné rozhodnúť o vine resp. o nevine obžalovaného. V tomto štádiu konania však nemožno vylúčiť, že práve spôsob akým mal obžalovaný spolupracovať s firmou Bermatgroup s.r.o. aj po ukončení konateľstva, okolnosti za akých došlo k predaju vozidla poškodenému, s poukazom na manipuláciu s technickými údajmi o vozidle po jeho prihlásení na políciu, (ktoré prihlásenie zabezpečoval obžalovaný), použitie pečiatky spoločnosti Auto STAR, ku ktorej mal prístup obžalovaný, nemožno vylúčiť subjektívnu stránku trestného činu zo strany obžalovaného.

V záujme riadneho zistenia skutkového stavu bude potrebné zisťovať aj to, komu a kedy bolo doručené rozhodnutie Obvodného úradu Piešťany zo dňa 05.11.2007 č. 2007/01840, ktoré vyhotovil svedok Ing. Y. W., ktorý, podľa vlastnej výpovede, do tohto rozhodnutia nedopatrením nevypísal rok výroby vozidla ani dátum prvej evidencie (Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemnej komunikácie v Piešťanoch). Krajský súd sa nestotožňuje s názorom súdu I. stupňa, že obžalovaný poškodenému len na žiadosť Q. G. odovzdal predmetné vozidlo. Aktivity obžalovaného pri sprostredkovaní tohto predaja boli preukázateľné väčšie.

Povinnosťou súdu I. stupňa bude doplniť dokazovanie v naznačenom smere, po jeho vyhodnotení rozhodnúť a vypracovať rozsudok v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z ustanovenia § 168 odsek 1 Trestného poriadku, zaoberať sa aj s odvolacími námietkami prokurátora prípadne vykonať aj ďalšie dôkazy, ktorých potreba v priebehu konania vyplynie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.